

Jeg havde ikke de Tal den Gang ved Haanden, men jeg har dem nu, dog tør jeg ikke sige, at Tallene, som her staa, ere exakte. Det ærede Medlem vil se i Lovforslagets § 9 f, at de, som ere fast ansatte ved Jernbanen uden at høre til de fem første Lønningsskasser, altsaa den egentlige Arbejderklasse, dels Arbejdere i Værkstederne, dels udenfor disse, staa opførte til Pensionsmyndelsen, men deres Løn varierer meget, og maa gjøre det, idet der her er Tale om Altkor, og derfor har man foretrukket i Lovforslaget at have Normaltaster, efter hvilke de Paagjældendes Pensionsbeløb beregnes, det vil sige, de paagjældende Personer blive efter den Stilling, som de have, at henføre under visse Gagepositioner, som ere opgivne nærmere i Forslaget. Det er ingenlunde sagt, at Lønningerne falde nøie sammen hermed, og det kunde de jo ikke gjøre, thi her er Tale om runde Tal; men det er et Fingerpeg om, hvor lavt og hvor høit Lønningerne gaa for dem, der egentlig maa henføres til Arbejderklassen, til de mere løst Antagne ved Jernbanen. Det ærede Medlem vil se, at Pensionen beregnes efter en aarlig Løn af henholdsvis 480, 600, 720, 840, 960 og 1,080 Kr. Jeg veed meget godt, at Spørgsmaalet er ikke fuldendt besvaret hermed, men jeg turde dog maafte henvise til disse Tal, som jeg i dette Dieblit er i Stand til at lægge frem.

Schjøth: Jeg vil sige til den ærede Minister, at jeg ikke forstaar, at han, naar en af hans Underordnede har begaaet, hvad man i daglig Tale kalder en Dumhed, saa ikke skulde have nogen Interesse i at paatale det Forhold, Bedkommende har gjort sig skyldig i; og det er ikke alene som Statsborger, der har Interesse i, at man ikke stiller sig mere end nødvendigt i et uvenligt Forhold til venstabeligt findede Fremmede, men f. Ex. ogsaa som Medlem af Turistforeningen, at jeg finder det i høi Grad beklageligt, at en Stationsforvalter ved en Hovedstation, hvor der er en stærk gennemgaaende Trafik, udsteder et saa meningsløst Forbud til sine Underordnede som det, at de, naar de blive spurgt høfligt paa Tydst, ikke maa svare paa Tydst; jeg vil derfor paany henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag. Med Hensyn til, hvor Tilfældet er passeret, skal jeg meddele, at det staaar at læse i „Politiken“ for i Gaar, et Blad, jeg er overbevist om, at den høitærede Minister stadig læser.

Berg: Jeg skal ikke berøre den Opfordring, som det ærede Medlem fremsatte her, men jeg vil gjerne rette et Spørgsmaal

dels til Thinget og dels til Ministeren, om det vil findes forsvareligt, dersom man for at blive ansat ved de forskjellige Stillinger ved Jernbanen, skulde være forpligtet til at lære et andet Sprog end sit Modersmaal og da, i hvilket Omfang det skulde kræves som Betingelse for at ansætte Folk. Nu har man Best for Store Belt brugt — det gjorde den afdøde Generaldirektør — at lade jævne Folk uden særlig Uddannelse, men flinke og dygtige til deres Tjeneste, avancere op fra den laveste Stilling til at blive Stationsforstandere. Deres Virksomhed har vel næppe tilladt dem at indhente under deres Embedstjeneste de Sprogkundskaber, som Turistforeningens ærede Medlemmer, dens Formænd og Viceformænd her i Thinget kræve. Skulde saadanne Mænd være forhindrede fra at avancere i Landets Tjeneste, fordi de f. Ex. ikke havde den Sprogkundskab, som andre Udenforstaaende maatte ønske. (Afbrydelse af Schjøth). Der er Ingen, der har sagt det, siger det ærede Medlem; men derfor vil jeg have begrændset Spørgsmaalet, for i sin Almindelighed lyder det næsten saaledes, som om vi for at behage Udlændinge skulde forandre Reglerne for Antagelse og Forfremmelse i dansk Jernbanetjeneste, og det tror jeg i alt Fald ikke, vi maatte komme ind paa. Den ene Forandring kan let føre den anden med sig. Altsaa jeg ønsker kun ved disse Ord at holde dette Spørgsmaal ganske enkelt, og protestere imod, at det kommer til at indeholde et Krav, som kunde komme til at indvirke navnlig paa Forfremmelsesforholdene i den danske Jernbaneetat.

Schjøth: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Høgsbro): Er det for en kort Bemærkning.

Schjøth: Ja.

Formanden (Høgsbro): Saa har det ærede Medlem Ordet.

Schjøth: Jeg har ikke givet det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) nogen Anledning til de Bemærkninger, han nys kom med. Jeg har blot anket over, at det blev forbudt en Mand, der kunde Tydst, at svare paa Tydst, naar han blev spurgt paa Tydst, og det er det, jeg vedblivende kalder for en Uanstændighed. Forvrigt vilde det slet ikke være nogen Urimelighed, om der paa de Stationer, der have gennemgaaende Trafik, fandtes ansat en Mand, der kunde gjøre sig forstaaelig i et eller flere af de store Hovedsprog. Det vilde